

ОБАЧЕ

В динозаврестата битка между нашето отчаяние и опитите ни да разказваме след всички разкази, дори и да се натъкнем на прясно снесени яйца, зарити в пясъка по правилото на прастарото мътене (безименно, прикрито), ние ще понечим по инстинкт да ги настъпим, по невъзможност не ще ни се удаде да ги счупим и по неразбиране ще започнем да ги подхвърляме и ловим, за да чуем диндонкането на скритите в сферите им сфери. Но упражнението по медитация няма да смогне. Опитът 'Добчев-Мерджански' не е опит за снасяне в пустинята на самоизразходващата се паника, че нов сюжет *не може...* Те (ние) са оттатък провлака към Загубения свят и само гледат с телескопите; те не хвърлят с катапулта стоманени яйца в пясъка на преджелазното; те не се правят, че не знаят; те не отричат, че искат; те не се занимават с това, дали могат. Майсторът на тотемите, в своя извънреден опит (единствено можещ да спаси почти погубения му занаят), когато повдига от земята Последното парче свещено дърво, знае, че няма да пили образа с шкурката, защото принципът за натрупването на праха отрича подобни опити. Удар с Последното парче свещен сюжет в главата и после... В безсъзнанието 'Добчев-Мерджански' интуицията на смелостта и смелостта на интуицията нарушават договора за неразпространение на сюжетни опити и пред погледа на отчаяните се вдига над пясъците смутителна гъба. В недоумението ни, че отново ще ходим боси, нека заровим крака по-дълбоко, плъзгайки ги в продълговати опипващи крачки. Недоверието дори и да остава, си остава суеверие, а пейзажът се е оказал триизмерен, така поне ще да е, щом в пясъка се спънахме в яйце - през Кората му в Него се виждаше...

Георги Тенев '98

Има ОБАЧЕ такава порода, екземплярите на която упорито и настоятелно клечат край провлака към Загубения свят. Не толкова, защото искат да, колкото защото не могат да не. Клечат те там и събират последните си (насред настъпилата засуха) запаси слюнка, плюят и плюят в провлака, за да го превърнат в проток, където с помощта на пояси от арматурно желязо да вземат първите си уроци по плуване и да потеглят към отсрещния бряг.

Облечени в желязо, ние винаги плуваме към преджелазното.

Явор Гърдев '98